

Arrest

nr. 295 307 van 10 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2023, dag waarop de zitting uitgesteld wordt naar de terechtzitting van 29 juni 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Palestijnse origine te zijn en geboren te zijn in 1977.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 13 juni 2021. Op 21 juni 2021 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 24 november 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

Op 13 december 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing "*weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus*".

Op 5 mei 2022 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 28 juli 2022 neemt de commissaris-generaal een beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse origine te zijn en een Arabisch soennitisch moslim. U bent geboren op (...) mei 1977 in de Gazastrook. U bent opgegroeid in de Sahabastraat in Gaza stad en u hebt daar gewoond tot uw vertrek uit Gaza.

In 1994 bent u lid geworden van de jeugdbeweging van Fatah en van 1999 tot de machtsovername door Hamas was u sociaal onderzoeker bij Fatah. Deze functie hield in dat u bezoeken bracht aan mensen om hen te steunen op moreel vlak, u deed aan kleinschalige hulpverlening en nam deel aan festiviteiten en evenementen.

Van 1996 tot 1998 hebt u in de Egyptische hoofdstad Caïro gestudeerd aan het instituut voor burgerlijke luchtvaart, richting draadloze communicatie. U bent daarna teruggekeerd naar de Gazastrook en was tewerkgesteld in de luchtverkeerstoren op de internationale luchthaven van Gaza. Na bombardementen op de luchthaven in 2001 en 2002 was deze niet meer operationeel en werd u overgeplaatst naar de kantoren van Palestina Airlines. U ging zich elke dag op uw werk aanmelden maar daarna kon u beschikken omdat er geen werk was. U hebt in 2004 een apotheek geopend. Na de machtsovername door Hamas in 2007 hebt u officieel niet meer gewerkt voor Palestina Airlines maar u krijgt tot op heden nog een uitkering van de Palestijnse Autoriteit. In 2010 hebt u uw apotheek gesloten en hebt u een schoenenzaak geopend. Drie jaar later hebt u deze winkel gesloten en in 2014 hebt u een aantal plaatsen gereserveerd in een volks shoppingcenter. Toen het shoppingcenter sloot, hebt u gewerkt als schilder, taxichauffeur en mecanicien.

Op 3 april 2004 bent u getrouwd met [H.A.A.R.S.]. U hebt vijf kinderen: [A], [K.], [Y.], [B.] en [Ya.]. Uw echtgenote en kinderen verblijven actueel in de Gazastrook.

Sinds 2014 dacht u eraan om de Gazastrook te verlaten. Tijdens de oorlog van 2014 vuurden leden van Hamas raketten af vanuit een huis naast het uwe. U ging naar uw balkon en sprak de Hamasleden hierover aan. De volgende dag kwamen gemaskerde mannen naar uw huis en werd u naar een onbekende plaats gebracht waar u werd ondervraagd, geslagen en beledigd. Ze vroegen of u contacten had met Ramallah en waarom u een oranje simkaart had. Ze beschuldigen u ervan de activiteiten van het verzet tegen te werken. Vier dagen later werd u vrijgelaten. Twee dagen daarna kreeg u een document waarop stond dat u huisarrest had tot het einde van de oorlog. Daarna had u enkele jaren geen problemen meer omdat u zich gedeisd hield. In juni 2017 was er een nieuw probleem. Uw vader wilde een waterput graven maar had hiervoor geen toestemming gekregen van de binnenlandse veiligheidsdienst. Jullie besloten om toch een waterput te graven en toen jullie bezig waren met de graafwerken, kwamen twee agenten van de binnenlandse veiligheidsdienst langs. Het kwam tot een woordenwisseling en handgemeen en uw zoon en u raakten gewond. U werd meegenomen en vijftien dagen opgesloten. U werd daarna vrijgelaten. Sindsdien wou u de Gazastrook verlaten maar de grens bleef gesloten. Toen de grens open was, zag u uw kans om te vertrekken. Zo bent u op 28 maart 2019 legaal de grens overgestoken naar Egypte. U hebt de nacht doorgebracht op de luchthaven van Caïro en bent daarna naar Turkije gevlogen, waar u ongeveer zes maanden bent gebleven. In september 2019 hebt u zich illegaal via de zee naar Griekenland begeven. U bleef meer dan twee jaar in Griekenland maar u hebt er niet om internationale bescherming verzocht omdat België vanaf het begin uw eindbestemming was. Op 13 juni 2021 bent u naar België gereisd en op 21 juni 2021 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische instanties omdat u bij een terugkeer naar de Gazastrook vreesde gearresteerd of gedood te worden door Hamas.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u uw originele identiteitskaart, uw UNRWA Family Registration Card waarop u vermeld staat als non-refugee husband en kopieën van de volgende documenten neer: de eerste pagina van uw paspoort en van de paspoorten van uw vier kinderen : [A], [K.], [Y.] en [B.], de identiteitskaarten van uw echtgenote en vijf kinderen [A], [K.], [Y.], [B.] en [Ya.], uw huwelijksakte, een UNRWA Family Record, aanstellingsdocumenten in verband met uw vroeger werk voor de Palestijnse Autoriteit, documenten betreffende uw scholing, medische documenten over de verwondingen van uw zoon en twee documenten betreffende uw huisarrest in 2014. Na het persoonlijk onderhoud bezorgde u een e-mail met een foto van de UNRWA Family Registration Card van uw ouders, waarop u niet vermeld staat.

Op 13 december 2021 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep en u legde in het kader van de beroepsprocedure screenshots neer van videofragmenten waarop te zien is dat Hamas nog steeds langskomt bij u thuis. Op 4 april 2022 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uw beroep verworpen (arrest 270877). U ging niet in cassatieberoep.

U verliet België niet en op 5 mei 2022 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde te vrezen vermoord te worden door Hamas omdat ze u nog steeds beschuldigen van collaboratie. Voor uw weigeringsbeslissing in het kader van uw eerste verzoek was de politie één keer bij u thuis langsgekomen op zoek naar u. Toen ze vaststelden dat u er niet was, zijn ze zonder meer vertrokken. Na uw weigeringsbeslissing is de politie nogmaals langs geweest, en deze keer zijn ze uw thuis binnengevallen en werden uw echtgenote en zoon ondervraagd over uw verblijfplaats en werd uw zoon geslagen. Uw broer wou tussenbeide komen maar dit werd verhinderd en sindsdien wordt hij ook geviséerd door Hamas. Een tijdje later werden uw echtgenote en zoon door de politie opgeroepen. Uw zoon is niet ingegaan op deze oproeping maar uw vrouw wel. Zij werd opnieuw over u ondervraagd en mocht daarna beschikken. Ook uw broer werd verschillende keren op straat opgepakt en ondervraagd over u. In mei 2022 is de politie voor een derde keer bij u thuis langsgekomen en werd een huiszoeking verricht waarbij de gsm van uw zoon, uw laptop en vele andere zaken in beslag werden genomen. Ter staving van uw tweede verzoek legt u een USB-stick neer die verschillende video's bevat over de invallen van Hamas bij u thuis, een kopie van een convocatiebrief op naam van uw echtgenote, een kopie van een convocatiebrief op naam van uw zoon en kopieën van twee verklaringen opgesteld door de raad van burgemeesters. Uw broer heeft zich tot deze raad gewend zodat zij zouden kunnen bemiddelen met Hamas zodat ze hem niet meer zouden viseren.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient opgemerkt dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen omdat (i) u niet aannemelijk had gemaakt dat u op heden nog door Hamas wordt geviséerd omwille van problemen die u in het verleden met leden van deze organisatie zou hebben gehad, (ii) u niet had aangetoond dat er in uw hoofde concrete en ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die ertoe geleid hebben dat u de Gazastrook diende te verlaten of die ertoe leidden dat u niet naar de Gazastrook zou kunnen terugkeren, (iii) er geen redenen waren om aan te nemen dat u niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar de Gazastrook, (iv) een terugkeer naar Gaza via de Sinai en de grensovergang te Rafah mogelijk was en er op dat moment geen van praktische en veiligheidsbarrières waren die een terugkeer naar Gaza belemmerden, (v) u geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden had aangetoond waaruit blijkt dat u een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing waardoor u specifiek wordt geviséerd, (vi) er in Gaza geen sprake was van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of van uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en is aldus bekleed met het gezag van gewijsde.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, met name dat Hamas u actueel nog steeds viseert vanwege problemen die u in het verleden met deze organisatie hebt gehad, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets

dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. U stelt immers dat de politie van Hamas na uw vertrek uit Gaza drie keer naar uw huis is gekomen om uw vrouw en zoon te ondervragen over uw verblijfplaats en dat ook uw broer problemen heeft gekend nadat hij tussenbeide zou komen toen uw zoon werd geslagen (Verklaring Volgend Verzoek, dd. 09.06.2022, vraag 17 en 20). Aangezien in het kader van uw vorig verzoek geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen dat u actueel nog door Hamas wordt gevisieerd, kan het evenmin overtuigen dat Hamas na uw vertrek uw familie zou hebben lastig gevallen omdat ze naar u op zoek waren en wouden te weten komen waar u was. Bovendien zijn deze gebeurtenissen moeilijk in overeenstemming te brengen met uw eerdere verklaringen in het kader van uw eerste verzoek volgens dewelke u na uw vrijlating in juni 2017 tot aan uw vertrek uit Gaza eind maart 2019 geen problemen meer met Hamas heeft gekend. Dat Hamas, nadat ze u in maart 2019 legaal de Gazastrook hadden laten uitreizen, na uw vertrek plots uw echtgenote en zoon zouden ondervragen over u, is dan ook weinig waarschijnlijk en kan niet overtuigen. De door u neergelegde documenten doen aan deze appreciatie geen afbreuk. DE USB-stick met video's waarvan u stelt dat zij een bewijs vormen dat Hamas actueel op zoek is naar u en uw familie lastigvalt, hebben louter waarde ter ondersteuning van een geloofwaardig relaas wat in casu niet het geval is. Bovendien kunnen deze videobeelden eenvoudigweg zijn geësceneerd en vormen zij geen garantie voor de omstandigheden waarin deze zijn genomen, laat staan een bewijs voor uw verklaringen dat Hamas actueel naar u op zoek zou zijn. De kopieën van de oproepingsbrieven gericht aan uw echtgenote en zoon zouden hoogstens een indicatie kunnen vormen voor het gegeven dat zij door Hamas werden opgeroepen, maar hieruit valt niet af te leiden dat dit omwille van u is. Bovendien legt u louter kopieën van deze oproepingsbrieven neer en hebben deze geen objectieve bewijswaarde daar zij gemakkelijk te manipuleren zijn. Evenmin kunnen de kopieën van de verklaringen van de raad van burgemeesters deze appreciatie ombuigen daar deze verklaringen ter uwe behoeve zijn opgemaakt en geen objectieve bewijswaarde hebben. Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enige middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Verzoekende partij vat het verzoekschrift aan met te herhalen dat zij verklaard heeft dat haar problemen nog actueel zijn en dat zij nog steeds gevisieerd wordt door Hamas. Zij stelt dat de problemen zelfs verder geëscaleerd zijn aangezien Hamas is binnengevallen in haar woning, haar zoon en echtgenote heeft ondervraagd en haar zoon geslagen heeft. Haar broer heeft ook problemen gekregen omwille van haar. Zij verwijst hiervoor naar haar antwoorden op de vragen die gesteld werden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Volgens haar worden alle stukken die zij neergelegd heeft zonder meer van de hand gedaan en heeft verwerende partij deze stukken op geen enkel ogenblik onderzocht. Verwerende partij stelt volgens haar enkel dat haar verklaringen volledig in het verlengde liggen van hetgeen zij in haar

eerste asielaanvraag ingeroepen heeft en dat deze als ongeloofwaardig werden beschouwd. Dit is volgens haar net de reden dat zij een nieuwe asielaanvraag ingediend heeft, ondersteund met nieuwe stukken die aantonen dat zij weldegelijk de waarheid verteld heeft en dat haar leven actueel nog steeds in gevaar is. Verder stelt zij dat de verwijten van verwerende partij geen steek houden aangezien zij video's voorgelegd heeft waarop verschillende aanvallen van Hamas bij haar thuis te zien zijn. Dit kan niet in scène gezet worden. Zij kan niet aan leden van Hamas vragen een 'show' op te voeren, laat staan mensen vragen zich te verkleden als leden van Hamas om een inval te veinzen. Verwerende partij heeft zelfs niet de moeite genomen om haar te horen hoewel zij verschillende bewijsstukken voorlegt die ontegensprekelijk haar vrees aantonen. Door zonder meer alles aan de kant te schuiven omdat haar eerste asielaanvraag negatief afgesloten werd, ontnemt verwerende partij haar alle kans om aan te tonen dat haar problemen actueel zijn en dat haar leven in gevaar is.

Vervolgens stelt verzoekende partij dat het, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, voor haar niet mogelijk is om terug te keren naar Gaza. De socio-economische en humanitaire situatie is daar zo mensonwaardig dat de standaard voor toepassing van artikel 3 van het EVRM bereikt is. Zij verwijst in kader hiervan naar een nieuwsartikel en naar een rapport van NANSSEN. Er is in Gaza enorme schade aangericht en het geweld laait er nog elke dag op waardoor de situatie allesbehalve stabiel is. Het is onbegrijpelijk hoe de verwerende partij kan stellen dat zij zou kunnen terugkeren naar Gaza zonder gevaar voor haar leven of dat zij niet zou hebben aangetoond dat de situatie er precair is voor haar. De fundamentele rechten van burgers in Gaza worden op systematische wijze ontzegd waardoor het onmogelijk is om een menswaardig leven te leiden. Ook de algemene veiligheidssituatie is erop achteruit gegaan en het geweld escaleert sinds mei 2021. Bovendien leven de burgers in Gaza onder het autoritair regime van Hamas dat bekend staat om zijn repressief regime en mensenrechtenschendingen op grote schaal. Zij concludeert dat een terugkeer naar Gaza een schending vormt van artikel 3 van het EVRM en dat zij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, minstens voor subsidiaire bescherming.

Volgens verzoekende partij zijn de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel geschonden alsook de materiële motiveringsplicht.

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 11 januari 2023 maakt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- "COI focus Palestine. Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire", 26 augustus 2022;
- "COIF Palestine. Retour dans la Bande de Gaza", 21 oktober 2022;
- "COIF Egypte. Situation sécuritaire dans le nord du Sinaï", 21 oktober 2022.

3.2. Op 25 januari 2023 maakt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij zij bijkomende stukken neerlegt:

- "Bewijs van de registratie bij UNWRA van zijn vader en moeder (stuk 1)";
- "Bevestiging door UNWRA dat cliënt het kind is van ouders die UNWRA geregistreerd zijn. [...] (stuk 2)";
- "CIBA-rapporten Rode kruis waarin bevestigd wordt dat cliënt in therapie is (stuk 3)";
- "Schrijven van de psycholoog van cliënt waarin bevestigd wordt dat hij tweewekelijks therapie volgt (stuk 4)".

3.3. Op 9 juni 2023 maakt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota over waarbij zij een medisch verslag neerlegt dat haar kwetsbare medische toestand beschrijft en bevestigt dat zij nog steeds met suïcidale gedachten kampt:

- "Medisch verslag d.d. 9 juni '23 (stuk 5)".

3.4. Op 29 juni ter terechtzitting legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota neer waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- COI focus, "Palestine. Territoires palestiniens – Gaza. Situation sécuritaire", 13 februari 2023;
- COIF, "Palestine. Retour dans la Bande de Gaza", 21 oktober 2022;
- COIF, "Egypte. Situation sécuritaire dans le nord du Sinaï", 21 oktober 2022.

Zij legt ook een derde aanvullende nota neer ter terechtzitting waar zij volgende rapport aan toevoegt:

- "COI Focus Palestine. Territoires palestiniens – Gaza informations sur les hostilités du printemps 2023", 19 juni 2023.

3.5. Op 29 juni 2023 legt verzoekende partij ter terechtzitting overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota neer waarbij zij volgende stukken neerlegt:

- *“Humanitarian situation Gaza”*, 15 mei 2023;
- *“Day of mourning: 200.000 Palestinian families lose UN food aid”*, 28 mei 2023 ;
- *“Israel bombs thus Gaza house, turning antique collection to dust”*, 5 juni 2023.

4. Schriftelijk verslag en replieknota

Ter terechtzitting werd aan verwerende partij door de Raad een schriftelijk verslag gevraagd van de documenten die door middel van een nota werden neergelegd door de verzoekende partij. Verwerende partij legt op 2 februari 2023 haar schriftelijk verslag neer. Dit schriftelijk verslag werd aan de verzoekende partij overgemaakt door de Raad op 3 februari 2023. De verzoekende partij legt een replieknota neer via J-Box op 13 februari 2023.

5. Beoordeling

5.1. Juridisch kader

Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: *“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, overweging 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, overweging 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, overweging 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, overweging 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans

aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, overweging 37).

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoekende partij nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoekende partij nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd. De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

5.2. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat: *“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.”* Voormelde motieven zijn pertinent en vinden steun in de stukken van het rechtsplegingsdossier. Ze worden op generlei wijze betwist door de verzoekende partij.

6. Onderzoek van de nieuwe elementen

6.1.1. Heden brengt de verzoekende partij nieuwe stukken bij, met name (i) een bewijs van de registratie bij UNWRA van de ouders van verzoeker, (ii) een bevestiging door UNWRA dat verzoeker het kind is van ouders die geregistreerd zijn bij UNWRA.

6.1.2. Artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève. (...).”

Artikel 1, D van het Verdrag van Genève bepaalt het volgende:

“Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen. Wanneer deze bescherming of bijstand om welke reden ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”

Er wordt niet betwist dat haar ouders bij UNRWA geregistreerd zijn. Echter, deze vaststelling volstaat niet om te besluiten dat de verzoekende partij onder artikel 1D van de Vluchtelingenconventie valt. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming in november 2021 werd reeds een UNRWA

Family Record (d.d. 21 september 2021) neergelegd waaruit blijkt dat haar moeder als een “Palestina Vluchteling” (Registration status RR) en haar vader als een non-refugee husband (Registration status NH) geregistreerd zijn bij het UNRWA. Verder zijn ook de gegevens van 6 broers van de verzoekende partij, die op dat ogenblik geregistreerd waren als non-refugee children (Registration status NC) op deze Family Record terug te vinden. De verzoekende partij wordt echter niet op deze Family Record vermeld. Zij was immers op 3 april 2004 in het huwelijk getreden, en was derhalve omwille van haar huwelijksband met een “Palestina Vluchteling” bij het UNRWA geregistreerd als *non-refugee husband* (zie de UNRWA-registratiekaart neergelegd door de verzoekende partij in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming).

Overeenkomstig de UNHCR “Guidelines on International Protection No. 13: Applicability of Article 1D of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees to Palestinian Refugees” van december 2017, is het personeel toepassingsgebied van artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag beperkt tot Palestijnse vluchtelingen. Onder Palestijnse vluchtelingen worden volgende 3 categorieën bedoeld:

(1) de zogenaamde “Palestina Vluchtelingen” in de zin van Resolutie 194 (III) van de Algemene Vergadering van de VN van 11 december 1948 en daarop volgende VN-resoluties, met name die Palestijnen die als gevolg van het Arabisch-Israëliësch conflict van 1948 werden verdreven uit hun gewone verblijfplaats in dat deel van het mandaatgebied Palestina dat later de staat Israël werd, en die in de onmogelijkheid verkeren om terug te keren (ook wel genoemd ‘registered refugees’);

(2) de zogenaamde “Palestijnse ontheemden” in de zin van Resolutie 2252 (ES-V) van de Algemene Vergadering van de VN van 4 juli 1967 en de daarop volgende VN-resoluties, met name die Palestijnen die zijn ontheemd uit Palestijnse gebied dat sinds 1967 wordt bezet door Israël en die niet in de mogelijkheid verkeren om terug te keren;

(3) de nakomelingen van de Palestina vluchtelingen 1948 en de Palestijnse ontheemden 1967.

Het Hof van Justitie bevestigt in deze zin dat de United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA) een orgaan van de Verenigde Naties is dat in beginsel is opgericht voor de bescherming en de bijstand in de Gazastrook, de Westelijke Jordaanoever, Jordanië, Libanon en Syrië, van Palestijnen in hun hoedanigheid van “*vluchtelingen uit Palestina*” (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Serin Alheto tegen Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite, § 84).

De verzoekende partij dient dan ook een hoedanigheid als vluchteling uit Palestina aan te tonen. Daarnaast moet tevens blijken dat zij “*thans bescherming of bijstand geniet*” van UNRWA, waarbij het Hof van Justitie heeft gepreciseerd: “*Uit de duidelijke bewoordingen van artikel 1, D, van het verdrag van Genève volgt dat alleen degenen die daadwerkelijk de door het UNRWA geboden hulp hebben ingeroepen, onder de daarin genoemde grond voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus vallen, (...). Hoewel de registratie bij het UNRWA toereikend bewijs vormt voor het feit dat daadwerkelijk hulp daarvan wordt genoten, is in punt 45 van het onderhavige arrest uiteengezet dat een dergelijke hulp zelfs zonder registratie kan worden geboden, zodat het de rechthebbende moet worden toegestaan dat bewijs met elk ander middel te leveren.*” (HvJ 17 juni 2010, C-31/09, Nawras Bolbol v. Bevándorlás és Állampolgársági Hivatal, § 51-52).

Aantonen dat de door UNRWA geboden hulp daadwerkelijk werd ingeroepen, kan zowel via registratie en/of vermelding op een UNRWA-kaart als door aan te tonen dat feitelijk een beroep werd gedaan op UNRWA-bijstand.

Wat betreft de registratie bij UNRWA, wijst de Raad op het volgende. Uit de “Consolidated Eligibility and Registration Instructions” (hierna: CERI) van 1 januari 2009 waarnaar wordt verwezen in voormelde UNHCR guidelines, blijkt dat ‘Palestina vluchtelingen’ van 1948 worden geregistreerd in het registratiesysteem van UNRWA, vervolgens een UNRWA-kaart krijgen als bewijs van hun registratie en bijstand van UNRWA ontvangen (hoofdstuk III.A.1 van de CERI, p. 3). De zogenaamde ‘Palestijnse ontheemden’ van 1967 worden daarentegen niet door UNRWA geregistreerd en hebben dan ook geen UNRWA-kaart, maar kunnen wel UNRWA-bijstand ontvangen en gebruik maken van de diensten van dit agentschap (hoofdstuk III.B van de CERI, p. 6-7). Het gegeven dat ‘Palestijnse ontheemden’ van 1967 niet bij UNRWA zijn geregistreerd, doet derhalve geen afbreuk aan het feit dat zij niettemin vallen onder het personeel toepassingsgebied van artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag (zie in deze zin ook HvJ 17 juni 2010, C-31/09, Bolbol, pt. 45-48). Daartegenover staat dat ook andere Palestijnen, die niet de hoedanigheid van Palestijnse vluchteling hebben, zich in bepaalde gevallen kunnen laten registreren om een beroep te doen op de bijstand en voorzieningen van UNRWA, hetgeen evenwel niet betekent dat zij daarom onder artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag vallen (zie hoofdstuk III.A.2 van de CERI, p. 4 e.v.).

6.1.3. Uit het voorgaande volgt dat een individuele beoordeling zich opdringt. Het is het geheel van de feitelijke omstandigheden die haar geval kenmerken, dat bepaalt of de verzoekende partij valt onder artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag. De bewijslast in deze ligt bij de verzoekende partij. Het is aan de verzoekende partij om aan te tonen dat zij onder artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag valt.

In casu blijkt dat de verzoekende partij heden bij het UNRWA geregistreerd staat als *non-refugee husband*. De verzoekende partij staat aldus niet bij UNRWA geregistreerd als een 'Palestina vluchteling' van 1948, noch als een 'ontheemde Palestijn' van 1967 en evenmin als een nakomeling van een 'Palestina vluchteling' van 1948 of van een 'ontheemde Palestijn' van 1967. Voorts toont de verzoekende partij geenszins aan dat zij voor zichzelf beroep heeft gedaan op de bijstand van UNRWA, laat staan daadwerkelijk de door dit agentschap geboden hulp of bijstand heeft ingeroepen.

Gelet op haar individuele omstandigheden maakt de verzoekende partij aldus niet aannemelijk dat zij valt onder het toepassingsgebied van artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag. Zij legt geen enkel ander bewijskrachtig element voor dat toelaat vast te stellen dat zij thans in de hoedanigheid van vluchteling uit Palestina de bescherming of bijstand van UNRWA geniet, dit is daadwerkelijk de door UNRWA geboden hulp heeft ingeroepen. Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is op de verzoekende partij. Door louter te verwijzen naar het schrijven van UNRWA brengt de verzoekende partij in haar replieknota geen elementen of argumenten aan waaruit blijkt dat voormelde pertinente vaststellingen niet correct zouden zijn.

6.2. In haar aanvullende nota's brengt de verzoekende partij documenten bij die betrekking hebben op haar gezondheidssituatie. In de eerste aanvullende nota brengt de verzoekende partij documenten bij van het "centrum voor intensieve begeleiding van asielzoekers (hierna: CIBA)". Hieruit blijkt dat de verzoekende partij gedurende de week bij hen verblijft en in het weekend terugkeert naar de basisopvangstructuur. Voorts blijkt dat de verzoekende partij zowel door een psycholoog als psychiater wordt opgevolgd, en dat er sprake is geweest van een suïcidepoging. Voorts wordt nog een brief bijgebracht van de psycholoog waarbij aangegeven wordt dat de verzoekende partij tweewekelijks opgevolgd wordt omwille van "psychische worstelingen", alsook "een traumatische voorgeschiedenis". Zoals terdege opgemerkt door de verwerende partij in het schriftelijk verslag bevatten deze documenten geen specifieke diagnose. In het medische verslag van 9 juni 2023 opnieuw opgesteld door het CIBA-team van het Rode Kruis worden opnieuw de redenen van aanmelding en de evolutie doorheen het verblijf uiteengezet. Ook worden de behandeldoelen en de algemene handvaten in het begeleidingstraject geduid. Op het einde van het verslag wordt aangegeven dat het om een ernstige depressie gaat, alsook wordt aangegeven dat de verzoekende partij zowel psychiatrisch en psychotherapeutisch dient opgevolgd te worden, alsook worden de medicijnen van de verzoekende partij opgesomd.

Deze elementen lagen niet voor in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming. In het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming werd in het licht van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet onder meer gemotiveerd dat: *"Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten."* Ook werden er gemotiveerd dat: *"Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoonde die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen."*

Zoals hoger reeds aangehaald, kan *in casu* uit de door verzoekende partij bijgebrachte medische attesten blijken dat zij op heden met ernstige psychologische/psychiatrische problemen kampt waarvoor zij verdere opvolging en behandeling behoeft. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekende partij zich in een zeer kwetsbare positie bevindt en dat deze kwetsbare positie een weerslag kan hebben op de beoordeling van het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet gelet op hetgeen voorafgaat. Gelet op de gewijzigde humanitaire en veiligheidssituatie in Gaza, komt het aan de verwerende partij toe om te onderzoeken of deze situatie in combinatie met de geattesteerde gezondheidssituatie van de verzoekende partij aanleiding kan geven tot ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) of c) van de Vreemdelingenwet ingeval van terugkeer naar Gaza. De Raad herinnert er voorts aan dat een onderzoek naar de nood aan internationale bescherming een beoordeling impliceert van een toekomstig risico, of het nu vervolging of ernstige schade betreft.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 juli 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

de voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS